

Sygn. akt VI K 356/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy VI Wydział Karny w Świdnicy w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Ćwik – Kulczycka

Protokolant Dorota Kloc

po rozpoznaniu dnia 21 kwietnia 2015 roku

sprawy karnej

M. P. urodzonego (...) w Ś., syna S. i E. z domu Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 07 maja 2014 roku w Ś., województwie (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 3,7 promila alkoholu we krwi, kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki P. (...) o nr rejestracyjnym (...)

tj. o czyn z art. 178 a § 4 kk

I. oskarżonego **M. P.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, z tym że przyjmuje że czyn stanowi występki z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat,

III. na podstawie art. 49 § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 300 (trzysta) złotych,

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 07 maja 2014r. do dnia 08 maja 2014r. przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 442,80 złotych (czterysta czterdzieści dwa złote i osiemdziesiąt groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

VI. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt VI K 356/14

UZASADNIENIE

W toku prowadzonego na rozprawie postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony M. P. zamieszkuje na terenie Ś..

Jest właścicielem samochodu osobowego marki P. (...) o nr rej. (...).

W dniu 6 maja 2014 roku oskarżony spożywał alkohol w nieustalonych ilościach. Pić przestał w godzinach nocnych (około 1:00) w nocy z 6 na 7 maja 2014 roku.

W dniu 7 maja 2014 roku, po uprzednim spożyciu dodatkowo dwóch, trzech butelek piwa oskarżony wsiadł do swojego samochodu i podjął jazdę ulicami (...). Jadąc ul. (...) na wysokości ul. (...) kierowanym przez siebie samochodem oskarżony wjechał w grupę osób znajdujących się na oznakowanym przejściu dla pieszych przy skrzyżowaniu w ul. (...). Osoby będące na przejściu chcąc uniknąć potrącenia odskoczyły w bok, przy czym jedna z tych osób uderzyła w maskę samochodu oskarżonego nie odnosząc żadnych obrażeń. Poruszający się w pobliżu miejsca zdarzenia patrol policji niezwłocznie podjął pościg za oskarżonym, który po wyżej opisanym wjechaniu w grupę pieszych nie zatrzymał się jadąc dalej po chodniku przy ścianie budynku przy ulicy (...), następnie przyspieszając i kierując się w stronę ul. (...). W trakcie pościgu oskarżony nie reagował na sygnały świetlne i dźwiękowe dawane przez policję kontynuując jazdę, przyspieszając lub zwalniając. W pewnym momencie samochód kierowany przez oskarżonego gwałtownie skręcił w ul. (...), gdzie w tej samej chwili przez jezdnię przechodziła kobieta z wózkiem, której udało się uniknąć potrącenia poprzez odskoczenie na bok. Oskarżony uciekał dalej w kierunku ul. (...), gdzie na skrzyżowaniu został zatrzymany wskutek zablokowania mu drogi przez samochód policji.

Oskarżony nie reagował na wezwanie do opuszczenia samochodu stawiając opór, wskutek czego zastosowano wobec niego siłę fizyczną w postaci wyjęcia oskarżonego z pojazdu i nałożeniu kajdanek.

W chwili zatrzymania od oskarżonego wyczuwalna była silnie woń alkoholu, mówił bełkotliwie, nie był w stanie zachować równowagi. Wszystkie te elementy wskazywały na stan mocnego upojenia alkoholowego. Oskarżony w chwili zatrzymania nie posiadał przy sobie prawa jazdy.

Dowód:

- notatka służbowa k. 1-2
- protokół zatrzymania oskarżonego k. 3
- wyjaśnienia oskarżonego k. 23-24, 74

W czasie zatrzymania oskarżony M. P. odmówił poddania się badaniu na alkomacie, w związku z czym został zawieszony na Pogotowie (...) w celu przeprowadzenia stosownych badań z krwi.

Po przeprowadzeniu badań oskarżony został osadzony w KPP w Ś. do wytrzeźwienia.

U oskarżonego w I próbce krwi nr (...) - (...) stwierdzono zawartość 3,5 ‰ alkoholu etylowego, natomiast w II próbce o nr WR 13- (...) stwierdzono 3,7 ‰ alkoholu etylowego.

Dowód:

- sprawozdania z przeprowadzonych badań zawartości alkoholu etylowego w próbce krwi k. 13, 16

Oskarżony M. P. był już karany sędownie.

Dowód:

- informacja o osobie z K. – k.20-21

Oskarżony pozostaje w konkubinacie. Posiada 2 dzieci. Nie ma wyuczonego zawodu, ma wykształcenie podstawowe. Nie pracuje. Utrzymuje się z prac dorywczych osiągając dochód w wysokości ok. 400 zł miesięcznie.

Dowód:

- dane osobo-poznawcze – k. 23v

M. P. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że był pijany, pił od kilku dni przed dniem zdarzenia, a tego samego dnia wypił dodatkowo dwa, trzy piwa. Nie pamiętał szczegółów zdarzenia.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 23-24, 74

Sąd zważył co następuje:

W świetle przedstawionych dowodów wina i sprawstwo oskarżonego M. P. w zakresie popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie protokołu zatrzymania oskarżonego w dniu 7 maja 2014 roku oraz na podstawie wyników badań krwi na zawartość alkoholu etylowego.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nie pamiętał jednak szczegółów zdarzenia. Pamiętał jednak, że spożywał alkohol przez kilka dni przed zdarzeniem, a w tym samym dniu zanim wsiadł za kierownicę samochodu wypił dodatkowo 2-3 piwa.

Oceniając zachowanie oskarżonego pod kątem realizacji ustawowych znamion czynu zabronionego Sąd nie miał wątpliwości, iż oskarżony swoim działaniem w pełni wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanego mu czynu z art. 178a§1 kk i jego wina została udowodniona.

Sąd dokonał zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu tj. art. 178a§4 kk na art. 178a§1 kk albowiem z zebranego materiału dowodowego nie wynika by w niniejszej sprawie zachodziły przesłanki opisane w §4 tegoż przepisu.

Oskarżony w chwili pościgu i zatrzymania przez funkcjonariuszy policji kierował samochodem po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości mając we krwi 3,5‰ alkoholu etylowego w I próbce, 3,7‰ alkoholu etylowego w II próbce krwi.

Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania prawidłowości przeprowadzonych badań na zawartość alkoholu we krwi, ich wyników nie kwestionował również sam oskarżony. Zgodnie z przepisem art. 115§16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, a zatem wyniki badania oskarżonego jednoznacznie potwierdziły jego stan nietrzeźwości.

Oczywistym jest także, że trasa, którą w tym dniu poruszał się oskarżony jest drogą publiczną, czyli drogą zaliczaną na podstawie ustawy o drogach publicznych

z dnia 21 marca 1985 roku do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych (art. 1 cytowanej ustawy).

Sąd wymierzył oskarżonemu za popełniony przez niego czyn karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekł wobec skazanego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat (pkt I i II wyroku). Nadto Sąd zasądził od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 300 (trzysta) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd na podstawie art.

63§1 kk zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 07 maja 2014 roku do dnia 08 maja 2014 roku przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Kara bezwzględna pozbawienia wolności w tym wymiarze jest zdaniem Sądu adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i znacznego stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, godzącego w bezpieczeństwo w komunikacji, gdzie nie można pominąć stopnia znacznej nietrzeźwości oskarżonego i związanej z tym ograniczonej możliwości prawidłowej reakcji na ewentualne zdarzenia na drodze. Oskarżony poruszając się w stanie nietrzeźwości pojazdem mechanicznym stanowił realne i bezpośrednie zagrożenie dla wszystkich uczestników ruchu drogowego.

Również nie bez znaczenia dla wymiaru kary był fakt przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz okoliczność, iż był on w przeszłości karany sędownie. Nadto oskarżony kierując samochodem miał świadomość, iż nie posiada do tego stosownych uprawnień.

Orzeczenie środka karnego – zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych – w wypadku oskarżonego ma charakter niewątpliwie obligatoryjny. Zgodnie z art. 42§2 kk, jeżeli ktoś popełnił przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji opisane w przepisie art. 178a§1 kk będąc w stanie nietrzeźwości, Sąd orzeka wobec niego w/w środek karny. Biorąc pod uwagę przede wszystkim znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego - Sąd uznał, iż orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w wymiarze 5 lat będzie adekwatne do stopnia zawinienia oskarżonego oraz zapewni realizację celów zapobiegawczych i wychowawczych w stosunku do niego. Oskarżony jako osoba dorosła musi mieć świadomość ograniczeń percepcji umysłu ludzkiego w stanie nietrzeźwości i skutków nie tylko dla oskarżonego, ale także dla innych uczestników ruchu drogowego – kierowców i pieszych, jakie mogą zaistnieć w momencie poruszania się w takim stanie po drodze publicznej kierując pojazdem mechanicznym.

Dlatego też, biorąc pod uwagę powyższe okoliczności – Sąd uznał, że orzeczenie wobec oskarżonego wspomnianego zakazu w wymiarze 5 lat będzie wystarczające a jednocześnie adekwatne do stopnia winy i na tyle skuteczne, by oskarżony w przyszłości nie popełnił ponownie przestępstwa.

Korzystając z możliwości przewidzianej w art. 49§2 kk Sąd w razie skazania za przestępstwo z art. 178a może orzec świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 kk na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w związku z czym w pkt III wyroku Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz wyżej wymienionej instytucji świadczenie pieniężne w kwocie 300 złotych. Wysokość tego świadczenia jest adekwatna do możliwości finansowych oskarżonego, a konieczność jego zapłaty zmobilizować winna oskarżonego do podjęcia pracy po opuszczeniu zakładu karnego.

Na podstawie art. 624§1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.